

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۳/۱۷

شهسوار سنگروال

افغانستان په یوه پېری کې

امیر حبیب الله سره، د انگریزانو اړیکې

باچا خان ته د لیاقت علی خان پیغور

۳خپرکی

د امیر عبدالرحمن خان له مرگ نه وروسته زوی حبیب الله خان د پاچا هی په تخت کېناست. پلار یې عبدالرحمن خان د «نقرس» د ناروغی له کبله په ۱۹۰۱ ز کال په باغ بالا بیلاقي مانی کې له دې نړۍ سترگی پټې کړې. ولی خپل زوی حبیب الله خان ته یې داسې له ستونزو او کړاوونو ډک هېواد پرېښود چې زندانونه له خلکو ډک ول، ښوونځیو شتون نه درلود، د روڼ اندو ستونې مرورل شوي ول، په کور دننه یو شمېر کورنۍ له یوې سیمې نه بلې سیمې ته شړلې شوې وې. ډېرو کسانو د امیر له وېرې هېواد پرې ایښی وه... او په سلگونو داسې پېښې یادولی شو چې په یادولو یې د هر انسان زړه خوشینی کېږي. ولی یو څه چې د امیر حبیب الله خان واک ته په میراث پاتې وو هغه په ټول هېواد کې بشپړ امنیت وه. کله به چې یو بهرنی افغانستان ته را ننوت لکه د هدیرو وطن هېڅ غږ و غوږ او شور و زور نه او رېدل کېده.

د امیر حبیب الله خان د واک په مهال داسې نړۍ والې او سیمه ییزې پېښې مینځته راغلي چې د نړۍ د ډېرو هېوادونو سیاسي او جغرافیوي څیره یې بدله کړه.

د لومړۍ نړۍ والې جگړې پېښېدل (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ کال) چې پېښو یې په ټولې نړۍ سیوری و غوړوه. که څه هم افغانستان بې پرې پاتې شو ولی بې اغېزې پاتې نشو.

د افغانستان په گاونډ روسیه کې د (۱۹۰۵) او (۱۹۰۷) کلونو پاڅونونه او په پای کې د ۱۹۱۷ ز پردي کال د اکتوبر انقلاب یو د بل پسې تاریخي څپې وې چې په نړۍ او افغانستان یې رغنده اغېزه وښودله.

د بریتانوي هند په سیاست کې هم یو ژور بدلون مینځته راغی. په ۱۹۰۱ ز کال د ویکتوریا مړینه چې له دریشپېته (۶۳) کالو پاچاهۍ وروسته ومړه چې په ټولواکمنۍ کې یې لمر نه ډوبېده.

د لېبر گوند (Labour) او محافظه کار گوند (Conservative) تر مینځ سیالی چې د لېبر مشر «گلاستون» او د بل یې «ډیزرایلي» وو، دوی د بریتانوي هند سیاست او په ځانگړي ډول د افغانستان د نوي واکمن په تړاو د دوی پالیسي چې لارډ کرزن (دهند وایسرای) پر مخ وړله، باید امیر نوی تړون ته را کاري دا ځکه چې روسانو د کسپین سمندرګي یا د «خزر» سیمې ته د رېل پټلۍ را رسولې وه، هغسې خو هم انگرېزانو د کوپټي پورې د رېل لیکه غوڅولې وه، له بده مرغه چې افغانستان د دوه سترو ښکېلاکګرو په مینځ کې داسې را گیر شو چې هره گړۍ تر گواښ لاندې وه.

روسانو د خپل ځواک د پیاوړتیا لپاره امیر حبیب الله خان ته وکارل چې د ۱۸۸۰ ز کال تړون له سره باید نوی شي. امیر له ډېرې ناچارۍ ورته وویل کومه پرېکړه چې د روسانو او انگرېزانو تر مینځ شوېده زه پرې ډاډه یم او که چېرې بیا هم دوی وغواړي زه یې په دې تړاو پرېکړې ته درناوی کوم. لوماکین چې د مخه یې ماتې خوړلې وه، دوه کاله وروسته ۱۸۸۱ کال جنوري کې مروه د خراسان پلازمېنه. چې روسانو غوښتل چې د افغانستان برخه شي د نیولو تکل وکړ، چې بیا روسیې په ۱۸۸۲ کال د کرښې د ټاکلو وړانديز وکړ. هولدېچ د پولو په ټاکلو کې بیا رول درلود. هلته لارډ کرزن په ۱۹۰۲ ز کال یو ځل بیا (جون کې) امیر ته بلنه ورکړه چې هند ته راشي.

د پاچاهۍ په سر کې (فبروري کې ۱۹۰۱) هم ترې ورته غوښتنه کړې وه خو امیر ورته د گیلې په توگه وویل چې د تاسو د ملکي (ویکتوریا) او زما د پلار (امیر عبدالرحمن خان) له مرگه لا ډېر وخت نه دی اوښتی چې له مانه د تېرو تړونونو په تړاو غوښتنه کوي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼو د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

څرنگه چې تېر ترونونه په سرکې د گندمک او ډيورنډ موافقه لیکونه د دوه کورنيو تر مينځ چې دولتي او حکومتي بڼه يې نه لرله لاسليک شوي ول. بسپنه او مرسته چې له سلطنتي کورنۍ سره (يا د اجارې په نوم) کېده لارډ کرزن پرېکړه وکړه چې و سلی په شمول دا ټول پرې بند کړي. په دې سره امير حبيب الله نور هم خواشینی شو نو تر هغې چې لارډ کرزن د هند وایسرای و ه هندوستان ته سفر ونه کړ.

نوموړي هغسې هم يو شپږ (۶) فقيريزه وړانديز چمتو کړی وه چې په نوي امير يې وټپي لکه:

— د ډيورنډ ترون ته بيا کتنه چې ان کندهار يې هم گواښه.

— افغانستان ته د وسلې د لېرلو شرط او د کارونو څارنه.

— له قبايلو سره په نه مرستې ټينگار.

— د برېتانوي پوځيانو د يوې ډلې گمارل چې د روسانو بريد له نږدې څخه وڅاري... او نوري دا ډول غوښتنې.

له دې پرته کرزن پدې هم ټينگار کاوه چې د ۱۸۸۰ ز کال ترون چې د امير عبدالرحمن خان او «گريفن» تر مينځ د ليکونو په بنسټ ترتيب شوی وه شخصي بڼه لرله.

د امير عبدالرحمن خان له مرگ نه وروسته دغه ترون د باور وړ ندی.

د کرزن دغه يادونه دا بڼې چې (د گندمک او د ډيورنډ د ترون په گډون) ټول هغه ترونونه چې د اشخاصو تر مينځ لاسليک شوي دي د باور وړ نشو گنلې، چې دا کار د امير حبيب الله په واکمنۍ کې هم وشو.

په دې اړه تاريخي او حقوقي ارزونې ته تم کېږو:

۱ — لوی لويې اوسرې جگړې دافغانستان ملا ماته کړه .

۲ — پر افغانستان دبرتانوي هند بريد...

۳ — دسکانولمسول اودوزير محمد اکبرخان له خوا په جمرود کې دهرې سنگ وژل.

۴ — دپېښور له نيولوروسته درنجيت پر ضد د امير دوست محمد د جهاد اعلان .

۵ — دروسي استازي ویکتويچ دکابل په بلا حصار کې امير ته ووبل، چې سکانو دافغانستان خاوره اشغال کړه اوروښه به له افغانستان سره په دې اړه مرسته وکړي .

۶ — لارډاکلينډ په دې تړاو برنس هند ته وغوښت .

۷ — رنجيت سنگ چې له امير دوست محمدخان نه ويره درلوده له انگریزان سره هر ډول مرستې ته چمتو و .

۸ — دانگریزانو د عياشي پر وړاندي د عبدالله خان اڅکزي پاڅون دبرنس، دده دورورچارلس اودکپتان برادوژنه ، چې دانگریزانو دکسات لامل سو... خود «مارتيمر ډيورنډ» دخپل پلار هنري ډيورنډ په اړه خپل کتاب کې يادونه کړې ده اوشاه شجاع يې فراري باجا بللی دی خوداسې ويل کېدل چې پلار يې له کابله تښتېدلی و ...

۹ — دروسي له خوادخوښ، خيوي ، مروې اوديوشمېر نوروسيمو نيول برتانوي هندلا ولمسو او افغانستان يې ترگواښ لاندې ونيو.

۱۰ — دافغان وانگلس ۲ جنگ، دگندمک ترون لاسليک ، رابرتس ويل افغانستان بايد تجزيه شي، ولي افغانان په ځانگړي ډول پوځ دروشان، شغنان اوواخان په اړه دهغه تفاهم ضد ول چې په ۱۸۷۳ له روسي سره وشو، داڅکه چې دبدخشان برخه وه . ولي روسانو ويل چې په ۱۸۴۳ کال په دې اړه يوه موافقه موجود ده ... خو بياهم په هند کې واي سراي امير ته ووبل چې له هغه ځايه خارج شي . خوامير عبد الرحمن خان بياهم شغنان اوروشان ترخپلواک لاندې وساتل

۱۱ — دهنډوايسراي لايټون غوښتل چې جنرال رابرتس افغانستان ته واستوي، ولي څرنگه چې هغه دافغان انگليس په جنگ کې ښکيل و اوامير ورسره ونه منله نو بيا درابرت پرځای ډيورنډ وگمارل شو اوڅرخي غلام حيدر خان لنډي کونل ته دده استقبال ته ورغی.

۱۲ — ډيورنډ په ۱۸۹۳ کال دجون په مياشت ، پخپله يادښتونوکې کاري ، امير نه غوښتل چې ټاکلي سيمي له لاسه ورکي، امير دسلا يادونه کوله ، ما ورته ووبل چې وسله ما دواسکت په دجب کې راوړلی نه شوه .

۱۳ — امير د ترتيب شوي نخشي خلاف واداهم ويل شوي و چې متن په پارسي وليکل شي ، خو دنوامبر په ۱۲ مه انگليسي متن دهغه مخته وړاندې شو، چې امضاي کړي .

ډيورنډ پخپلو يادښتونوکې ويلي امير دشيرعلي خان له سرحداتو سره موافق نه و او ترتيب شوي نخشه يې هم نه منله ، امير دچمن له ليکي غځولوسره هم جوړ نه و او د ۱۸۷۳ کال دتفاهم په اړه يې ووبل، امير شيرعلي خان احمق و .

۱۴ — ډيورنډ دخپلو يادښتونو له مخې کاري دي، چې زما ماموريت په بڼه توگه پرمخ نه ته اوهره ورځ نا اميده کېږم ... ولي بياهم انجنر پيښ دی ځم ته هڅو ... ورته ويلي چې امير يوازي دیکشنې ورځ غير مترقبه کارونه کوي... .

۱۵ — ډيورنډ وايي، دنوامبر ۱۲ مه (۱۸۹۳) دومره موهمه وه، چې نه پوهيږوڅه وشول ؟ په هغه وخت کې امير ته سلطان محمد خان ډېر موهم و چې هغه هم هندي ونور هيڅ افغان پرته له برتانوي پلاوي نه په هغه دفتر کې ان داچي سلطان محمد هم نه و... داچي څه تېر شول لائر اوسه معلومه نه دهده خو کله چې پلاوی له اطاق نه ووت دوه لاسليک

شوي کاغذونه يې په لاس کې وو، چې يودافغانستان اورو ترمينځ دسرحد سند واوبل هم هغه تفاهم نامه چې دسيمې دکنترول موافقه ليک په نامه نامتودی .

۱۶ — ډيورنډ داخبره هم کړې چې له ماسره دوسلې برتانوي انجنيرپين چې دامير په دربار کې کار کا وه . دانگريزانودغه خبره هم له فريبه ډکه ده چې په ۱۸۷۶ کال يې دخان قلات سره دبلوچستان موافقه کړې ده .

۱۷ — ولي « راجيودوگرا » پخپل کتاب Durand,s curse کې کښلي دي، « ډيورنډ چې دامير په دفير کې استوگ و اووې غوښتل چې بېرته «سملې» ته ستون شي دوکاغذونه يې چې يوسپين واو په بل کې نخشه وه داميرته ورغی ده په انگريزي ليکل اوامير ورته کتل، ځکه چې نپوهېده ... دابوخيالي سند دی اوهيڅوک نه پوهېږي چې دنواميرپه ۱۲ مه څه پيښ شول .» (وگورئ ۱۶۹ — ۱۷۰ مخونه) دوگرا داهم وايي چې ډيورنډد ۷ اونبپو لپاره په کابل کې پاتې شو. (۱۸۵ مخ)

همدا لامل وه چې په ۱۹۴۹ کال د افغانستان د خلکو استازو په لويه جرگه کې دلييزه توگه پرېکړه وکړه چې ټول هغه ترنونونه چې له انگريزانو سره په بېلابېلو وختونو کې لاسليک شوي دي لغوه گڼل کېږي.

امير حبيب الله خان هم پدې خواږدی وه چې کرزن د ډيورنډ د کرښې پورې غاړې د هندوستان د شمال غربي ولايت پنوم يادې کړې چې پدې کې پنځه ولايتونه (پېښور، دېره اسماعيل خان، کوهات، بنو، هزاره) او پنځه سيمه ييز (شمالي او جنوبي وزيرستان، کورمه، خيبر او ملکنډ) حکومتونه شامل ول. د ۱۹۴۹ کال پرېکړې د هولديچ او د ده په څېر د نورو کسانو هغه پرېکړې هم خپل ارزښت له لاسه ورکوي چې د افغانستان طبيعي جغرافيه يې زيانمنه کړې ده، د ساري په توگه د هرات په نيمه لاره او د مروې په سوېل کې د پنجدي مهمه سيمه د بېلگې په توگه يادولی شو.

علي خانوف (دمخه عليخان) پخپله د پنجدي په لور د وړاندې تگ او د نيولو هڅې کولې. د خانوف د يرغل او بريد په مهال هولديچ په پنجدې کې وو. نوموړی په دې باور وه چې برېتانويان به د افغانانو ملاتړ ته را ودانگي، خو هولديچ ته له سيمې څخه د وتلو امر وشو.

خانوف د هر انگريز په سر ۴۰۰ روپيو جايزه وټاکله. ډيورنډ امير ته وويل، چې په دغه وخت کې هند کې وو يو بد خبر لرم، روسانو پنجدې ونيوه.

امير ته د پام وړ خبره دا هم وه، چې انگريزانو په ۱۹۰۳ کال کې د «دابس» په نوم يو تن هرات ته واستاوه، چې د سرحدې پولو په تړاو تېرې ژمنې بيا راغبرگي او تکرار کړي؛ خو روسانو د ده وړانديز بابيزه وگاڼه.

امير هم ورته په څغرده وويل، په کومه لاره چې هرات ته راغلی يې په هماغه بېرته ووځه! . کرزن شپږ ليکونه اميرته واستول چې هند ته ورشي. ولي په پای کې (په ۱۹۰۴ کال) خپل زوی عنایت الله خان له يوه پلاوي سره کلکتې ته واستوو او کله چې «سرلویس ويليام دېن» کابل ته راغی يو داسې تړون يې له امير سره لاسليک کړ چې د خپل پلار له ژمنو سره يې تړاو درلود. که څه هم پلار يې امير عبدالرحمن خان، د ډيوډلاین د څرکندونو پر بنسټ:

هيڅکله هم د سليمان پر غرونو د انگريزانو نفوذ ته غاړه نه وه اېښې. هغه تر اباسين پورې له افغان پاچاهانو ورپاتې ځمکه د خپل هېواد سرحدې سيمه بلله. عبدالرحمن خان ډيورنډ ته په يوه استول شوي ليک کې کويي ته د اورگارډي د پتلی تېرول يوه شرمه وونکې، غبرې ضرورې او سر زورې کار بللی وو.....امير ليکلی ول دا يو داسې کار دی لکه زما په زړه کې چې چاره تېره کړي. .. که مو قبایل زما له واکه جلا کړل، زما او ستاسو ددواړو له بني اوځي. عبدالرحمن خان د انگريزانو له تمدن سره مينه درلوده. د ده د اولادونو ښونکی انگريز وو، دغابنونو ډاکتر هم ايرلېنډی وو. پاڼې pyni دده د وسلو انجنيروه.[1]

هند ته دامير سفر

کله چې په ۱۹۰۵ کال دمارچ په ۲۱ نېټې تړون لاسليک شونو بيا امير دنوی وای سراي «لارډ منتو» په بلنه په ۱۹۰۶ ز کال (د ډسمبر ۶ نېټه) د جلال اباد له لارې مخ پر هند وخوځېد چې د جنوري په دويمه (۱۹۰۷ کال) نېټه هند ته ورسېد.

که څه هم اميرپه سرکې د برتانوي هند له چارواکو ډير خوشيښی وه او لاکله چې لاريکرزن ديوه تړون په تړاو ورته وکښل:

د (۱۸۸۰) ز کال تړون چې د امير عبدالرحمن خان او «گيرفن» تر منځ لاسليک شوی دی يوه شخصي بڼه لري چې دامير له مړينې ورسته دباور وړندی. نوی امير بايد نوی تړون لاسليک کړي.

حبيب الله خان نه يوازې د ده وړانديز رد کړ بلکې نصرالله خان ته يې سپارښتنه وکړه چې د افغانستان د بشپړې خپلوا کې لپاره ديو شمېر هېوادونو استازو (بريتانيه، المان، فرانسه، روسيه، امريکا، ترکيه او ايران) سره وگوري.[2]

لاريکرزن له وېرې له خپل وړانديز نه پر شا شو. خو کله چې دی له خپلې دندې کوښه شو اميربيا دلاهور او اکري له لارې د برتانوي هند پلازميني کلکتې ته ورسېد او د چار واکو له خوا يې دروند هرکلی وشو. نوموړی پدې سفرکې له ښځوسره په سات تېرې روږدی شو... له دوه انگريزو ښځو سره يې تار وغوځوه.[3]

اميرد خپل مېلمه پال (هانري مکماهون) په ملتيا د هند يو شمېر سيمې وليدې او د سوري شېرشا په کلا کې (نوی ډيلي) يوه جومات ته مخامخ يوه څاه وويسته او هم يې په لاهورکې ديوه ښوونځيد جوړيدو ډېره کېښوده.

ده له لارې منتو او جنرال لارې کچنر سره د افغان او بریتانیې د دوستۍ په تړاو اوږدې خبرې وکړې. نوموړي له ټاکلي وخت نه ډېره موده په هند کې تېره کړه، او بیا د ممبېي له لارې کراچي او له هغه ځایه پېښور ته راغی.

ډېوډلایڼ کاري د ماسونیک د هوټل له میلستیا نه وروسته پرېکړه وشوه چې امیر باید بېرته کابل ته واستوي. هند ته د امیر سفر دده په ذهن کې ژور بدلون منځته راوړ. له نوي تمدن او پرمختګ سره اشناشو او کومه خوابدي او کرکه یې چې د انګرېزانو په وړاندې لرله ډېته هوډمن شو چې ددوی دوستي ورته په ګټه ده، سره د هغې د ډېوډ په اند لوي درستیښ لارېکچنر ورته وویل که یې خبره ونه مني د سمندر په خطرناکو لارو یې کابل ته ولېږي.

امیر حبیب الله که څه هم له دې سفر نه د مخه له ښوني او روزني سره مینه لرله. په ۱۹۰۳ز کال یې د حبیبې ښونځي پرانست. له افغان ښونکو سر بېرته یو شمېر هندي او ترکي ښونکي هم په دندو و ګمارل.

کله چې امیر هېواد ته راستون شو، لارډمنټو د یوه لیک په ترڅ کې د بریتانیې او روسیې د تړون هغه پرېکړه لیک چې په ۱۹۰۷ کال د دواړو هېوادونو داستازو په ګډون کېدل شوی وه، امیر حبیب الله خان ته را واستوو چې امیر یې باید پرته له ځنډه لاسلیک کړي.

د روسیې او انګلیس په دغې پرېکړه کې چې د افغانستان، ایران او تبت د هېوادونو په تړاو وو، دغه ټکی پکې رانگارل شوی ول:

د ایران هېواد په دری برخو وېشل شوی وه چې شمالي برخه یې باید د روسیې تر واک او نفوذ لاندې وي. د ایران شرقي او جنوبي برخه باید د انګریز د واک او ځواک سیمه وګڼل شي، او مرکزي برخه باید دیوي بیطرفي سیمي په نوم یاده شي.

کله چې ایرانیان له دغې پرېکړې خبر شول دواړو هېوادونو په وړاندې یې سخت غبرګون وښود. د تبت د هېواد په اړه دواړو غاړو داسې ژمنه کړې وه چې په دغه خاوره کې به له خپل ځواک او واک نه کار نه اخلی او دا سیمه یې د چین برخه و بلله، دافغانستان په تړاو:

لومړی افغانستان د روسیې د نفوذ سیمه نشو ګڼلی یوازې دافغانستان اړیکې د انګرېزانو له لارې ټینګېدلې شي او بس، له دې سر بېرته انګرېزان د ۱۹۰۵ کال تړون له مخې لوره او ژمنه کوي چې دافغانستان په کورنیو چارو کې به لاس وهنه نه کوي.

روسیه او انګلیس کولی شي د افغانستان په سودګریزو چارو کې برابره ونډه ولري. په پرېکړه لیک کې دا هم راغلي ول:

هغه مهال دا تړون عملي بڼه خپلولی شي چې د افغانستان د امیر لاسلیک د روسیې چار وواکو ته وښودل شي. امیر د بېلابېلو پلمو له مخې په یوه اوبله خبره ځان تېراوه او برتانوي چارواکي هم په دې پوهېدلي و نو ځکه خو دبریتانیې پارلمان په دې هکله غونډه وکړه او لارډمنټو ته یې سپارښتنه وکړه چې ډېر ژر دامیر نیت ځانته مالوم کړي.

امیر حبیب الله خان په کور کې دننه په دې ښه پوهېده چې دده یو شمیر درباریان، ان دده ورور نصرالله خان او امان الله خان نه غواړي چې د انګلیس او روسیې پرېکړې وه مني نو ځکه یې وایسرای ته په ځغرده وکښل: (۱۹۰۸ داګست ۱۴) چې دی دې موافقه لیک ته حاضر نه دی چې «سنت پترزبورګ» قرارداد او تړون ته غاړه کېږدي.

د ډیورېنډ موافقه لیک ته هم زړه نا زړه وه. د ډېوډ لاین د کتاب له مخې (۱۷۷مخ) انګرېزانو په سرحد کنترول درلود، ولي بیا هم کابل نه منله چې دا سیمې دې د تل لپاره له افغانسان څخه جلاشي.

کمپشنر روزکپیل په ۱۹۱۶ کال وه لیکل، اوس د بوچر او بولد تگلاره پایته رسېدلې. ددیورنډکرنه دسرطان دانه ده او یوه ورځ دپاکستان له جوړېدو وروسته هم، لیاقت علي خان، پاچا خان (غفار خان) ته غورونه وکړه:

د پاکستان لومړي وزیر لیاقت علي خان په ۱۹۴۸ع کال د مارچ په پنځمه نېټه د یوشمېر وکیلانو ډلې ته په ډېرې بېباکۍ او بېشرمۍ وویل، «ایا پښتون دیوه هېواد نوم دی اوکه دیوه جمېعت نوم؟ خو باچا خان دده دپوښتنې په ځواب کې وویل، پښتون دیوه جمېعت نوم دی، څومور غواړو چې دپښتونستان په نوم دیوه هېوادبنسټ کېدو ...»

په ۱۹۷۵ کال یوه پنجابي خبریال له ولي خان نه وپوښتل، په لومړي سر کې مسلمان یې که پښتون، یا پاکستانی ...؟ ولي خان په ځواب کې وویل، شپږ زره کاله کېږي، چې پښتون یې، زر کاله کېږي چې مسلمان او یوازې ۲۱ کاله کې چې پاکستانی یې.

اوس هغه شمېر پښتانه ان دنیشنل عوامي ګوند غړي داسې څرګندوني کوي چې دپنجابیانو په اصطلاح دپنجاب ځمري چې پېښور ونيو، له هماغه وخته له افغانستانه بېل شو!؟ ولي حقیقت دادی، لکه راجیو دوګرا چې پخپل کتاب Durand's curse کې یادونه کړې ده، دوزیر اکبرخان او درنجیت سنگ دنامتو قومندان هریسنگ ترمینځ چې کومه جګړه په ۱۸۳۸ کال داپریل په ۳۰مه دجمرود په کلا کې پېښه شوه، چې په پای کې هریسنگ په ډېرې

بدرنگي ووژل شو. (وگورۍ ۴۱ مخ) اوبيا کله چې امير دوست محمد خان دهغه پروراندې دجهاد اعلان وکړ، خودانگريزانو په ملا تررنجيت بيا خان پياوړی کړ. انگریزانو له یوې خوا سکانو سره اړیکې ساتلې اوله بلې خوا ورته دافغانانو دريځ ورته څرگند واوله کله چې انگریزانو ولیدل محمد اکبرخان سکانو ته ماته ورکړه نو بیا برنس دمملې په باغ کې وزیر اکبر خان ته سترگې په لار و، چې دده دلیدلو افتخار تر لاسه کړي .

-
- [1]:- دیود لاین دوه پیړۍ ۱۴۰-۱۴۱ مخونه
[2]:- هملتن انگوس افغانستان ۱۹۰۶ کال لندن ۴۵۲ مخ
[3]:- دیود لاین دوه پیړۍ دهاند ژباړه ۱۷۵ مخ